

ning, som hindrer os i at gå over mod et økologisk jordbrug, som hindrer os i at finde andre løsninger for dyrevelfærd, fordi investeringer skal forrentes, og der kan måske gå op til 25 år, 30 år, og dermed er vores passivitet, herunder regeringens passivitet, med til at svinebinde vores børns valgmuligheder? Er det ikke et problem?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Kolstrup, at det ville være et problem, hvis det var sådan, at regeringen slet ikke gjorde noget, men det er jo ikke tilfældet. Faktisk har man lige foretaget en midtvejsevaluering, som vi måske godt kan sætte spørgsmålstegn ved virkningen af – bl.a. ved man jo ikke, hvor store depoter af kvælstof og fosfor der ligger i jorden – men man tager jo hånd om det nu.

Jeg er ikke sikker på, at hr. Søren Kolstrups måde eller Enhedslistens måde at tænke de her ting på kan få tingene til at gå op ude i det virkelige liv.

Endelig må jeg sige, at der jo faktisk, jeg kan ikke huske hvornår – sidste år eller forrige år – er vedtaget en lovgivning, som justitsministeren står for, omkring dyrevelfærd.

Jeg har altså egentlig også set nogle spaltetalde, hvor man kan sige, at dyrene havde det nogenlunde, altså en højmoderniseret stald, hvor grisene bliver fodret på særlige måder i øvrigt ved det, jeg nævnte før, nemlig at der blev strøet om dem, og så stod de i spaltetalde i relativt kort tid; det gjaldt drægtige søer.

Jeg tror, at den måde at ordne de her ting på er bedre end den måde, Enhedslisten forestiller sig.

I øvrigt mener jeg ikke, at det her har så forfærdelig meget med økologisk jordbrug at gøre.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Nu kan vi jo ikke vide, om regeringens instrumenter virker. Jeg har ikke selv tiltro til det. Der er ikke noget, der tyder på, at detailreguleringen har virket indtil nu. Men kan den radikale ordfører ikke bekræfte, at man, i og med at man foretager en investering, binder sine valgmuligheder?

I bedste fald kan det jo være, at nogle enkelte store svinebaroner kan finde en lidt bedre form for dyrevelfærd, men man binder sine valgmuligheder, og vi ser, at der bliver stadig flere an-

søgninger, der går igennem til udbygning med svin.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu siger jeg det så for tredje gang til hr. Søren Kolstrup: Der er altså lavet en lovgivning om spaltetalde og om dyrevelfærd og om udfasning af nogle bestemte systemer, som jeg ikke kan i detaljer. Det, der gør det her forslag temmelig forvirrende, er, at sådan som vi læser det – og det er jo miljøministeren, der behandler det – så handler det om miljø.

Det, hr. Søren Kolstrup efterlyser, er jo i virkeligheden et spørgsmål om dyrevelfærd, så det var egentlig justitsministeren, der skulle have haft det spørgsmål. Der har man jo med hensyn til spaltetalde taget stilling til en eller anden form for udfasning eller ombygning, så vidt jeg husker over 15 år. Så det er altså ikke en svinebinding, som hr. Søren Kolstrup antyder, 30 år frem i tiden; så længe holder de her systemer ikke.

Ole M. Nielsen (KRF):

Undervejs i debatten er det her forslag jo blevet gjort til et forslag om dyrevelfærd. Det fremgår nu slet ikke af teksten her. Jeg mener, det er et miljøforslag, og det er vel også derfor, vi måtte vente på, at miljøministeren dukkede op til behandlingen.

Men når vi snakker dyrevelfærd, lyder det ligesom på Enhedslistens ordførers formuleringer, som om vi stadig væk bygger fuldspaltetalde gulve; det gør vi jo ikke. De bliver ikke bygget længere, der er ganske vist en ganske lang overgangstid, hvor man må have lov at bruge dem stadig væk, indtil 2015. Men det er, som om vi stadig væk bygger de helt forkerte stalde. Almindelige delspaltetalde gulve, eller hvad det nu hedder, er ikke forkerte, hverken dyrevelfærdsmæssigt eller miljømæssigt; det synes jeg fortjener at blive slået fast.

Med hensyn til ammoniakfordampningen er der jo lavet forskellige tiltag over årene og senest en ammoniakhandlingsplan. Jeg så nogle tal for nylig – de har vist slet ikke været nævnt her; de har været i avisen her for et par dagen siden, mener jeg – der viste, at ammoniakfordampningen fra landbruget er faldet med ca. 40 pct. over en eller anden årrække, alt imens landbrugsproduktionen er steget. Så vi er godt på vej den rigtige vej, og det vil vi fortsat være.